

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν μετασπιν χρόνον
εις τήν γήν τών Παρθενάων.

Χίλια κ' έντασίασά πέντε,
τά κουνοίμε κη' έν κουυεγέται.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εύθείας πρὸς έμέ.

Συνδρομή για κάθε χρόνο—δ κ τὸ φράγκα εἶναι μ όνο.

Γιὰ τὰ ξένα δυοσ μέρη—δ έκα φράγκα και' σ' τὸ χ έρι.

Ίουλιου μηνὸς ένδεκάτη
και τὸν Μήτσο καλοῦσιν 'σ' τὸ Παλάτι.

Ποῦντος οκτακόσα, κί' ένεννιτάξιν,
κί' άλλη νέα κρίσις λένε πως θά τρέξιν.

Εἰς τήνμνήμην τριανδρίας εύστεφάνου,
Φραγκοπούλου, Μωραίτη, και Στεφάνου.

Άπ' τὸ δέντρο, ποῦ φουντόνει 'σ' τήν Έλληνική πατρίδα
μέ παρηγορίας έλπίδα,
τρία 'κόπηκαν κλαδιά
μ' αίμα σκλάβων ποτισμένα
τρία τοῦ Στρατοῦ παιδιά
νά στολίσουν σκοτωμένα.

Μές' στὸν πόθων μας τήν γή,
ποῦ τήν ρήμαξε σφαγή
και τής φέρνει βογγητό
μισοφέγγαρη βραδιά,
φῶς σκορποῦν όνειρευτό
τρία τοῦ Στρατοῦ παιδιά.

Μή ζητήσετε τοὺς τάφους τών καλληκαριῶν 'σ' τήν γή
μήτε μέ τής νύκτας τάστρα, μήτε μέ τήν χαραυγή.
Τής πολύπαθης τής σκλάβας θά σᾶς δείξουν τήν καρδιά,
ποῦναι μέσα της θαμμένα και τὰ τρία τὰ παιδιά.

Μέ ψυχαις, όπαῦ πατρίδα λαχταροῦν Έλληνική,
τιμημένας έπωμίδας και κορώναις θρηνηφῶ...
κόλλυθα 'σ' τὰ καλληκάρια, ποῦ 'σκοτώθηκαν έκει,
δάφνης όνειρο σ' έχεινα, ποῦ τὰ 'κλάψαν άπ' έδῶ.

